

XXI/2
DUBEN 2019
Volný prodej 10 Kč
do schránek
zdarma

KOKORSKÉ NOVINY

Občasník pro občany městečka Kokory a nejen pro ně

V okolí naší obce jsou krásné partie k procházkám a oddechu. Poznáte, kde to je, či kde to bylo?

Foto Andrea Kozáková

Jedeme pod lesem do Žeravic. Oblíbené motivy pro objektiv – foto Andrea Kozáková.

O autorce čtěte uvnitř listu.

ÚVODNÍK

Jaro je tady, už bylo i více než 20°C a krásné dny k tomu. Ovšem, když píšete tato slova o druhém dubnovém víkendu, je ráno těsně nad nulou a zima „jako na Sibiři“. Stejnou teplotu, ale s deštěm, vykazují ve stejném čase (jen pro zajímavost) azbukou psané Kokory v Ruské federaci a v běloruských Kokorách dokonce opravdu mrzne. U nás všechno kvete a než se k vám dubnové číslo KN dostane budou asi odkvetlé už i jabloně. **O budoucí distribuci Kokorských novin si určitě přečtete v článku paní starostky či některé další podrobnosti se dozvíte také v článku „Z redakční rady“ uvnitř listu.** O stěžejních událostech v obci čtete v příloze.

VELIKONOČNÍ MOTIVY Z VÝSTAVY

Krásnou výšivkou s vážným sakrálním motivem přispěla do souboru letošní Velikonoční výstavy (14. 4.) také paní Oxana Zvonar, jedna z nových občanek Kokor.

Foto z výstavy: redakce KN

Veselá jarní nálada je naprosto zřejmá z dalšího vystavovaného výrobku

Foto KN

Na výstavce na obecním úřadě se znovu objevila spousta dobrých nápadů a rukodělných výrobků. Děti, školáci, Šikulové, vyšivačky i „mistři svého řemesla“, nováčci i dlouholetí vystavovatelé opět ukázali, co dovedou a hlavně, že mají stále nové nápady. Snad nejvíce výrobků z mnoha oblastí umělecké tvorby vystavila Erika Zdařilová z Nelešovic. Jako nový trend nás zaujala její malba podle fotografie přímo na látku polštářů. Z jednoho z polštářů hlídal pes obranu celou výstavu. Jako živý. Mnohé z výrobků byly prodejné. Přinesli jsme si domů jako drobnou velikonoční výzdobu kuřátko, zajíčka, králíčka a beránka. Zkrátka pěkná

výstava, jak už jsme zvyklí. Jen se zdá, že pro instalaci a dvoudenní trvání akce je toho naloženo na jednu hlavu až až.

Na místě je tedy výzva a prosba o pomoc, výhledově, pro příští rok či na výstavu vánoční. Zapojte se, pro dobrý pocit služby spoluobčanům a pro vlastní seberealizaci. Předem děkujeme. **KŠ**

Chrup zdravý, oko jasné, srst dobře udržovaná, lesklá. Výborný.

Na látku malovala Erika Zdařilová.

Na výstavě fotografoval KŠ.

SLOVO STAROSTKY OBCE

Po změně konceptu u prvního letošního čísla KN ještě doladujeme drobné záležitosti, jak se v úvodníku i v redakčním článku zmiňuje šéfredaktor, Ing. Alois Košťálek. Mnoho z vás přivítalo výtisk kokorských novin zdarma a okruh čtenářů se ještě rozšířil. Ti mimokokorští, doufám, prominou výpadek u prvního čísla letošního ročníku, který jsme se snažili vykryt dotiskem. Věřím, že se díky přijatým opatřením dostaneme opět do stavu, kdy si každý, kdo bude mít o KN zájem, přijde na své a kokorští občané budou mít noviny i nadále ve svých schránkách k dispozici zdarma.

Starostka obce

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ DĚTÍ

Od konce února do dubnové uzávěrky KN jsme zaznamenali narození následujících nových občánků:

Dne 21. 2. 2019 se narodilo děvčátko Alice Džujíková

Dne 27. 2. 2019 se narodila dívka Klára Doležalová

Dne 2. 4. 2019 se narodil chlapec Šimon Adam

Vítáme nové občánky mezi námi, v naší kokorské pospolitosti a přejeme jim i jejich rodinám, aby vyrůstali ve zdraví a pohodě ke spokojenosti nás všech.

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

Podle tradice zveřejňujeme v předstihu významná jubilea našich občanů, kteří v květnu a červnu dosáhnou věku 80 a více roků. Tentokrát jsou to dva muži a sedm žen.

9. 5. 2019 dosáhne pan Bohumil Čechák věku 81 roků

16. 5. 2019 dovrší svých 86 let paní Emilie Doležalová

27. 5. 2019 dosáhne věku 82 roků pan Jaroslav Horák

1. 6. 2019 se dožívá věku 88 roků paní Milada Bradová

3. 6. 2019 dosáhne věku 82 roků Jaroslava Zobalová CD

10. 6. 2019 oslaví požehnaných 98 let paní Justina Kupková

13. 6. 2019 dosáhne paní Zdeňka Miklíková věku 87 roků

19. 6. 2019 se dožívá věku 83 let paní Ludmila Černá

19. 6. 2019 oslaví kulatých 80 roků paní Jindřiška Pavlíková.

Všem jubilantům přejeme k narozeninám hodně zdraví a štěstí do dalších let jménem Kokorských novin, obce i jménem ostatních spoluobčanů. A jako vždy ke kulatinám přidáváme symbolicky jarní kytičku.

ZLATÁ SVATBA

Dne 31. května 2019 oslaví výročí 50 let společné cesty životem manželé Jozef a Drahomíra Lörinczovi.

Do dalších let šťastného spolužití jim přejeme jen to nejlepší za Kokorské noviny i za obec Kokory, za Sokol Kokory, za spolužáky, kamarády a spoluobčany. Krásně to oslavte a užijte si plnými doušky jedno z nejpěknějších výročí.

ÚMRTÍ OBČANŮ

1. března 2019 zemřela Františka Banašíková, klientka CD

25. března 2019 zemřela paní Drahomíra Nezhybová

Budiž jim země lehkou, necht' odpočívají v pokoji.

Manželé Zdeněk a Drahomíra Nezhybovi (Draha, rozená Hučínová z čísla popisného 102) si postavili před léty domek za pivovarem na někdejší poličku Marie Kozelkové a části pozemku Tomašíkových.

Novostavby zde pak postupně přibývaly.

Foto Kš

Zájem o přednášku či besedu byl velký.

Foto Kš

(Poznámka redakce: Cestopisné zážitky naší věrné zpravodajky zveřejňujeme v KN doslova již řadu let a jsou velmi oblíbené a čtivé. Uvnitř listu najdete Zuzanu Habáňovou v arabské poušti a u chrámů slavné Petry. Nepřehlédněte.)

PRÁVNÍ PORADNA PŘEDNÁŠKA NA TÉMA „REKLAMACE“

První dubnový čtvrtek se přišla do Kokor představit studentská právní poradna působící při Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Studentská právní poradna poskytuje právní poradenství v oblastech soukromého a správního práva. Klient získává analýzu svého případu z pohledu platného práva. Studenti pod dohledem akreditovaných právníků mohou připravit i podání na soudy a správní orgány, případně pomoci se zpracováním různých smluv.

Poradna se představila úvodní přednáškou na téma Reklamací, odkud se účastníci dověděli, co vše musí od prodejce strpět a co si naopak nemají nechat líbit. Takže už třeba víme, že nemusíme po dobu záruky produktu doma skladovat hromady originálních obalů, protože ty na přijetí vadného produktu do reklamace nemají vůbec žádný vliv.

Občané, kteří mají zájem o konzultaci svých záležitostí, se mohou přihlásit na OÚ a budou propojeni s poradnou. Přijímám také vaše náměty na témata, která byste rádi slyšeli v další přednášce, kterou bychom rádi zorganizovali na podzim.

starostka obce

CESTA DO JIŽNÍ AMERIKY

Dne 24. března 2019 se konala v hospodě „U souseda“ již potřetí cestopisná přednáška kokorské rodačky Zuzany Habáňové. Jelikož se nedlouho předtím vrátila z cest po Jižní Americe, zvolila téma „**Ekvádorem a divokou Kolumbií**“. Cestovatelka nejdříve seznámila přítomné se zážitky z Ekvádoru, nejmenšího státu Jižní Ameriky kde je obrovská přírodní diverzita na malém území. Přírodní krásy jsou vyváženy bohatými kulturními zážitky z památek UNESCO. Součástí Ekvádoru je souostroví Galapágy.

Kolumbie je stát v Jižní Americe, který se rozkládá u obou oceánů Atlantského a Tichého. V prezentaci jsme mohli shlédnout kontrast chudinských čtvrtí s luxusem. Kolumbie je jednou z nejbohatších zemí díky přírodnímu bohatství. Zuzka zmínila rovněž drogového krále Pabla Escobara, který zanechal v historii Kolumbie krvavou stopu. Před cestou do tohoto státu, měla celkem obavu, protože Kolumbie nemá dobrou pověst z hlediska násilí a korupce. Byla velmi překvapena vlídností místního obyvatelstva. Rovněž zážitky ze stravování byly příjemné. Jídlo je levné a chutné.

Ovšem největší zážitek s trochou husí kůže jsem měla z videa, na kterém cestovatelka se houpe na houpačce nad obrovskými srázy v džungli a tím, že je téměř nevidomá zachytila končetinami o přistávací rampu. Naštěstí tento hazardní výkon odnesla „pouze“ pohmožděninami.

Návštěvníci odcházeli velmi spokojeni a opět žádali cestovatelku tištěné vydání jejich zážitků. Tak můžeme doufat, že se nakonec dočkáme knižního vydání.

IL

ZE ZŠ A MŠ KOKORY RECITAČNÍ SOUTĚŽ

Na valentýnský svátek, 14. 2., se v naší škole uskutečnil další ročník tradiční recitační soutěže. Odvážlivci, kteří vystoupili před porotou a početným obecenstvem, byli rozděleni do pěti kategorií podle tříd. Mezi jednotlivými kategoriemi se diváci pobavili u nesoutěžních vystoupení, která si připravila děvčata ze čtenářského klubu. Scénky i hudební vystoupení sklídily potlesk, stejně jako recitátoři. Porota neměla snadné rozhodování, jelikož všichni zúčastnění přistupovali ke svým vystoupením svědomitě a nejednou je obohatili o herecký výkon. Nakonec porota rozhodla takto: Uvádíme 1., 2. a 3. místa v jednotlivých kategoriích od nejmladších po nejstarší.

I. 1. E. Grohová, 2. G. Herynková, 3. A. Chroboková (MŠ)

II. 1. S. Červenáková, 2. F. Vaněk, 3. G. Horáková

III. 1. M. Mičkal, 2. I. Niessnerová, 3. L. Horáková

IV. 1. E. Jurečková, 2. T. Mandrholcová, 3. J. Hradilová

V. 1. V. Marková, 2. A. Jurečková, 3. V. Červenáková

Role moderátorek se zhostila děvčata A. Jurečková a T. Zlámalová. Nejlepší recitátoři byli vybráni k reprezentaci naší školy v okresní soutěži dětských recitátorů, která se uskuteční ve SVC Atlas a BIOS Přerov. Za

pěkné výkony byli soutěžící odměněni diplomem a drobností v podobě sladkosti nebo věcné ceny. Všem zúčastněným patří poděkování a věříme, že si odnesli pocit příjemně stráveného odpoledne.

Mgr. M. Medřiková

Jak je ta slavná písnička: ...že trocha poezie nikoho nezabije...

Jsmo rádi, že děti z kokorské školy si k té poezii našly cestu. Foto ZŠ

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY ZŠ KOKORY

Ve čtvrtek 11. 4. létaly po základní škole moudré sovy a vyhlížely budoucí prvňáčky. Děti v kostýmech sov vítaly malé školáčky, kteří přišli na zápis do první třídy. Ti poznávali geometrické tvary, barvy, počítali, kreslili postavu, dokreslovali chybějící části obrázku a dokonce zkoušeli stříhat. Děti si spolu s rodiči prohlédly nejen budovu školy, ale také práce prvňáčků, kroniku a fotky v knihách akcí školy.

Také to byly kdysi prvňáčky. A dnes vítají budoucí novou směnu.

Foto archiv školy

Kokorská škola nabízí nejen množství akcí a kroužků, ale díky malému počtu ve třídách mají žáci individuální přístup učitelů a příjemná atmosféra školy snad dýchla i na naše „skoro“ prvňáčky.

K zápisu přišlo 16 dětí, do první třídy nastoupí 14. Těšíme se na ně 2. září 2019.

Mgr. Marie Kondlerová

ÚSPĚCH ZPĚVAČEK LIDOVÝCH PÍSNÍ Z NAŠÍ ŠKOLY

Ve čtvrtek 21. března 2019 se v Olomouci uskutečnila postupová přehlídka dětí v sólovém zpěvu lidových písní pod názvem „O hanáckýho kohóta“. Cílem této soutěže je podpora přirozené zpěvnosti mezi dětmi ve vztahu k lidové písni. Zároveň také vystoupení dětí z různých koutů Moravy. Žákyně základní školy Kokory Tereza Mandrholcová, Ema Děrdová a Štěpánka Jurečková se představily v lidovém kroji a zazpívaly písně a capella (bez hudebního doprovodu). Porota ocenila vystoupení všech 3 děvčat, v jejich podání si vyslechla lidové písničky z Hané Nes mě, koničko, Či je děvče, Páslo děvčátko páva, Daleká, široká a další.

Štěpánce Jurečkové, žákyni 4. třídy, se podařilo uspět a díky svému krásnému hlasu a přirozenému vystupování se probojovala do krajské přehlídky. 14. dubna budeme držet Štěpánce, nadané zpěvačky pěsti, aby se jí dařilo i v Prostějově, kde její písně doprovodí cimbálová muzika.

V dnešní době konání různých medializovaných soutěží je spíše výjimkou, když dá zpěvák přednost lidové písni, ale každý obyvatel Hané by měl mít povědomí o nejznámějších hanáckých písničkách. Ono i samotné nářečí je pro dnešní děti „velkým oříškem“. Proto si tato kokorská děvčata určitě zaslouží obdiv nejen svých vrstevníků, ale i nás dospělých.

Mgr. Irena Svozilová

I v redakci KN naše Hanačky chválíme a obdivujeme

Foto ZŠ

Tereza Mandrholcová, Ema Děrdová a Štěpánka Jurečková.

A ještě poznámka redakce: Vynikající interpret hanáckých lidových písní, operní pěvec Václav Halíř, rodák ze žeravského Lapače, by měl jistě velkou radost. S potěšením si připomínáme také společný zpěv v „Pekle“ sokolovny před léty po Halířově úspěšném recitálu: „Po hanácko sobě dopnem, napřed gatě dobře opnem“...zpívali tehdy společně s umělcem starosta a místostarosta Sokola. Václave, rádi vzpomínáme a ještě jednou mladičké Hanačky i za tebe chválíme.

KARNEVAL VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

Jako každý rok, proběhl u nás ve škole „družinový karneval“. Hojnost masek byla jako obvykle velká a různorodá. Sešli se tu klauni, harlekýni, námořníci, piráti, kočky, čarodějnice a černokněžníci, princezny, policisté, filmové postavy jako Harry Potter, Spiderman nebo mušketýr. Nechyběl ani zahradník se svojí pracně vypěstovanou jahodou. Opravdu výjimečný karneval, na který jsme v letošním roce jako hlavní zvolili soutěž „Závod v družstvech na jednotlivých stanovištích“, kde jste se mohli setkat s pohádkovými postavami, stavěním hradu, házením na cíl, balančním slalomem, atd.). Také jsme poprvé měli kouzelný fotokoutek s klaunem a princeznou. Doufáme, že se všem naše karnevalové hýření líbilo a za rok se opět těšíme.

Text a foto vychovatelky ŠD

KOMENSKÝ BY MĚL RADOST

Žáci ZŠ KOKORY si připomněli **svátek Dne učitelů** již tradičním projektem „Škola hrou“. Na začátku se všichni shromáždili ve školní jídelně a odstartovali projekt krátkým divadelním skečem, kde vystupoval i sám Jan Ámos. Pak se všichni vrátili do lavic a začalo vyučování.

Dávejte, prosím pozor, jako by to byl opravdový pan učitel

Ti nejmenší se na mladičké učitele obrazejí s důvěrou a přátelsky

Fota archiv ZŠ

Tentokrát si však učitelé sedli do lavic a na jejich místa před tabuli si stoupli sami žáci. Učitel národů by měl určitě radost, kdyby viděl s jakým nasazením a nadšením žáci učili své spolužáky nebo žáky mladších ročníků, a my kantoři jsme měli také radost, že jsme objevili nové učitelé talenty.

Mgr. Luděk Gregor

Poznámka a velké přání redakce: Snad některý z těch talentů bude v budoucnosti opravdu učit doma v Kokorách. To vždy obci prospívá.

KOKORSKÝ SLAVÍK ANEB MÁME TALENT

1. dubna jsme se sešli ke školnímu kolu tradiční pěvecké soutěže, kterou tentokrát moderovala děvčata z osmé třídy, Natálka Zaoralová a Nikolka Zmrzlíková. Úroveň vystoupení všech soutěžících byla skvělá. Porota ve složení: Šárka Vašinová, Jana Oslancová, Jana Mojdlová, Olga Plaskurová (pedagogové) a Anežka Jurečková za žáky (9. třída) měla hodnocení velmi těžké. Soutěžilo se ve třech kategoriích a nejlépe se umístili:

1. kategorie: MŠ, 1., 2. třída

I. místo: Alenka Ministrová (Kalamajka); **II. místo Alenka Chroboková** (Tři housátka); **III. místo Gábinka Horáková** (Okor)

2. kategorie: 3, 4. a 5. třída

I. místo: Štěpánka Jurečková (Páslu děvčátko páva); **II. místo Filip Vaněk** (Vím jedno údolí- z pohádky Princezna ze mlejna) **III. místo: Zoja Mandátová** (Nes mě koničko)

3. kategorie: 6. 7, 8. a 9. třída

I. místo: Jakub Děřda (Panenka); **II. místo: Tereška Mandrholecová** (Daleká šeroká); **III. místo: Verunka Červenáková** (Vzpomínky)

V kulturních vystoupeních mezi jednotlivými kategoriemi nám zazpíval pěvecký sbor, který se ve škole schází každé pondělí pod vedením paní učitelky Ireny Svozilové. Na housle zahrála Marianka Ryšánová a Gábinka Horáková, na kytaru Laura Horáková a Pavlínka Dobešová. Hudebně nadaní žáci nám dělají radost.

„Konec světa bude, až přestanou lidé zpívat.“ Albert Einstein

Mgr. Marie Kondlerová

Foto archiv ZŠ Kokory

Poznámka redakce: I v těžkých letech válečných i poválečných, za ředitele Rudolfa Macháčka, hlaholila kokorská škola zpěvem a za ředitele Válka zcela samozřejmě. Rádi konstatujeme, že tato krásná tradice je naplňována i dnes. Vedením školy, pedagogickým sborem a hlavně našimi dětmi. Děkujeme a společně věříme, že konec světa jen tak brzy nenastane.

VELIKONOCE TAKÉ V ČERVNU?

V Kokorských novinách ano! Vzhledem k uzávěrce našich novin v druhé polovině dubna, jsme byli nuceni část velikonoční tematiky přesunout až na červen. Nechceme vás o ni ochudit. Redakce děkuje čtenářům za pochopení.

UKLIÐME ČESKO, UKLIÐME SVĚT

Jako v několika předchozích letech i letos se naše obec zapojila do celorepublikové akce „Uklidme Česko, uklidme svět“. Obec se spolky Kokorští Souséde, TJ Sokol, 1. AC Kokory, dětmi ze Základní školy a jejich rodiči a dalšími nadšenými občany se do toho pustila v sobotu 6. 4. 2019 v 9 hod ráno s vervou. I přes nepříznivé počasí, kdy nám přelilo za krk, nás bylo přes 50! Neuvěřitelné číslo. A v neuvěřitelných číslech budeme pokračovat dál. Kolik jsme toho sesbírali? **13 pneumatik + 50 velkých igelitových pytlů odpadků + 1 porcelánový záchod.**

Suma sumárum, sesbírali jsme přes 1 tunu odpadků. Zarážející číslo zejména v době, kdy máme doma všichni minimálně jednu popelnici, v obci jsou kontejnery na tříděný odpad, pneumatiky lze odevzdat v pneuservisech a velkoobjemový a nebezpečný odpad je v obci dvakrát ročně.

Velmi si vážíme každé nápomocné ruky a lidí, kterým není jejich blízké i vzdálené okolí lhostejné. Děkujeme všem, kteří se do akce zapojili a také těm, kteří vyšli třeba i jen před svůj dům a zametli prach a štěrky. To všechno se počítá. A tak si můžeme říct, že máme Kokory zase o něco peknější.

Starostka

Základní skupina je připravena, přes nepřízeň počasí, vyrazit na akci. A za chvíli už nás bylo 50. Foto archiv obce

POUŠTNÍMI VĚTRY ZAVÁTÉ JORDÁNSKO. II. ČÁST

Malý cestopis Zuzany Habáňové jsme v minulém čísle opustili na okraji arabské pouště a nabídli jsme vám zálohově i služby beduína Mahmúda. Mezitím jsme se mohli s naší cestovatelkou setkat osobně 24. března na besedě na „nové štaci“ „U souseda“. O besedě se určitě dočtete na jiném místě našeho listu. Teď se však vrátíme se Zuzanou v našich novinách slovem i obrazem do Jordánska, abychom její poutavé vzpomínky z této exotické části světa dokončili.

Tak ještě tu kávičku a už se ponoříme do jejího vyprávění.

V poušti získáváte obrovskou sílu.

Foto archiv Z. H.

Z nudné Aqaby rychle utíkáme. Kam? Do rozlehlé Arabské pouště, kde se nachází jeden z nejkrásnějších skvostů, jaký zdejší příroda vytvořila. Rezervace **Wadi Rum**, v překladu **Měsíční údolí**. Mezi dunami rudého písku vystupují skály, které voda a vítr za tisíce let vymodelovaly do okouzlujících tvarů a barev. Slavný Lawrence z Arábie se tu zastavil dokonce šestkrát. Wadí Rum není poušť bez života. Po nomádských kmenech Thamudejců a Nabatejců, kteří po sobě zanechali nespočet kreseb a rytin, dnes na 700 km² žije okolo 5000 beduínů z kmene Zalabia. Bydlí ve shlucích stanů nebo v kamenných domech ve vesnici Rum a pojí je silné rodinné svazky. Tradice a moderna se v životě zdejších beduínů silně prolínají. Chodí oblečení v dlouhé košili tawbu, červenobílé kufii na hlavě a někteří mají dokonce i více manželek. Televize, dotykový telefon a internet je dnes běžnou součástí jejich života. Všichni mají facebook a Instagram, každý kemp má svou webovou stránku. Mluví skvěle anglicky, kéž bych tak dobře mluvila i já. Beduíni mají na svou poušť monopol. Bydlet můžete jen u nich v kempech a nesmíte se tu projíždět svým autem. Stejně byste zapadli.

Náš kemp se nachází vedle impozantní skály Um Sabattah, odkud jsou vidět nejkrásnější západ slunce. Stany jsou vybaveny postelemi s pohodlnými matracemi a teplými dekami, zdejší noci jsou velmi chladné. Máme tu také zásuvky evropského typu. Elektrina se získává solárními panely a funguje vždy po setmění. Překvapením jsou neuvěřitelně čisté toalety a sprchy, kde voda uprostřed pouště teče po celý den. Až na malé výjimky. Ve velkém společenském stanu se ráno i večer podává jídlo formou bufetu, přes den tu můžete u šálku voňavého čaje relaxovat nebo si povídat s beduíny. Před setměním nás nebese obdělá tím nejkrásnějším západem slunce, jaký jsem kdy viděla.

Zážitkem je beduínská večeře. V hluboké jámě se několik hodin peče kuře s hromadou zeleniny, brambory a rýže. Stoluje se samozřejmě po arabsku, tedy na zemi. Jídlo je vynikající, všichni se strašně nacpeme. Následuje hudební večer, o kterém jsem si myslela, že bude kýč. Nebyl. Rozvalení na polštářích posloucháme podmanivou arabskou hudbu a zpěv beduína se slavičím hlasem. Fantastickou atmosféru orientu podtrhují tisíce rozzářených hvězd nad Wadi Rum.

Výlet do pouště s Mahmúdem.

Foto Z. H.

Jedeme na korbě džípu na celodenní výlet po okolí s Mahmúdem, který nás včera okouzlil svým zpěvem. Má zajímavé historky ze života. Kombinace zvonivého hlásku, zdvořilosti a milého úsměvu je jistě velmi atraktivní pro osamělé turistky. A tak jednoho dne potkal cestovatelku z Venezuely. Amorův šíp zasáhl oba tak silně, že rozum šel stranou. Brzy nato svou velkou lásku nebeskou posvětili svatbou. Venezuelanka začala žít ve Wadi Rum. A teď trochu reality. Ženy z Venezuely jsou vyhlášené nejen svou krásou, ale i plastikami. Prsou, rtů, odoperováním žeber kvůli štíhlému pasu. Mahmúd tohle vše zabalil do čádu a zavřel do kuchyně. Zdejší ženy totiž téměř nepotkáte. Doma vaří, rodí děti a vyrábějí šperky pro turisty. Za krátkou dobu se konal rozvod a Venezuelanka je zpět v Jižní Americe. Mahmúd ale nezahálí. Díky svým kamarádkám již navštívil Švýcarsko, Belgie a Francii.

Mezi rudými dunami vystupují pískovcové skály bizarních tvarů. Nejvíce mě zaujaly dva vysoké skalní mosty. Při dobré kondici se na ně dá vyšplhat. To raději nezkouším.

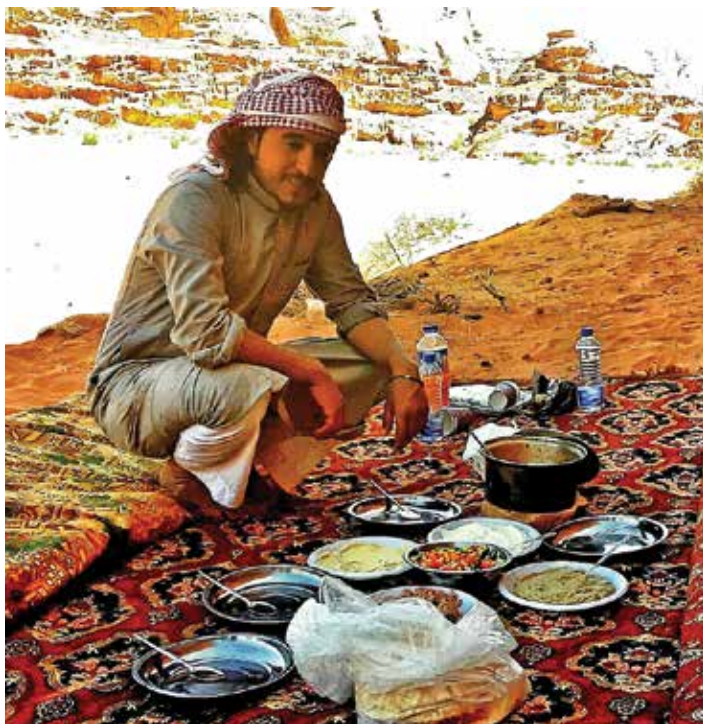
Majestátní skála Sedm pilířů moudrosti je pojmenovaná podle stejnojmenné knihy britského diplomata a cestovatele T. E. Lawrence, známého pod označením Lawrence z Arábie. Wadi Rum je s ním úzce spojen. I když neměl žádné vojenské zkušenosti, vedl v první světové válce arabské povstání proti Osmanům a byl mezi zdejšími beduíny velmi oblíben. Zastavíme u potulujícího se stáda velbloudů s bílými velbloudátky a krmíme je pamlsky. Zubaté velbloudici se ale líbí moje kabelka. S chutí se do ní zakousne a zuřivě o ni bojujeme. Vyhráváme.

Po vítězném boji o kabelku.

Foto Z. H.

V poledne nám Mahmúd uprostřed pouště ve stínu skalního převisu připravuje luxusní oběd a šalvějový čaj. Jen tak na malém ohýnku. Co se týká jídla, v kempech je o turisty skvěle postaráno. Od rána do večera máme plná břicha a pneumatiky okolo pasu přibývají.

Mahmúd nás krmil opravdu dobře.

Foto Z. H.

Návštěva Wadi Rum není levná. Dvě noci s jídlem a celodenní výlet džípem stál 2700 Kč za osobu. Ale nádherná krajina, pobyt mezi beduíny, klid a divoké západy slunce, to vše svou čarovnou atmosférou uchvátí každého cestovatele.

Poslední zastávkou naší cesty je slavná Petra. Zde se ubytujeme v levném hotelu a to je vskutku zážitek. Šéfuje mu Egyptan jménem Žaban. Trochu jako žába i vypadá. Arab jako poleno na nás koule svými černými očima. Hotel je prý nově otevřen. Vcelku hezký pokoj má krásný výhled na okolní hory. S koupelnou je to už horší. Záchodová mísa je odřená do hněda, takže vypadá jako..... Ano, jako bychom po sobě nespláchlí. Chvilí si to zřejmě i navzájem myslíme. Když pustím sprchu, ze stropu mi na hlavu spadne celá sprchovací hlavice. Na koupel mi tedy zbývá už jen hadice. Vše je tu udělané napůl. Napůl vymalováno, napůl elektrina. Nedostatky jsou důmyslně zakryty koberečky, zrcadly a obrázky. Nám to nevádí, hotel je levný a mají tu naprosto fantastické arabské snídaně. Jenže při placení nám Žaban naučtuje nesmyslnou cenu. Ukazuje mi částku v mém českém emailu. Prý ta jeho je se snídaní. Ukazuje mi české „včetně snídaně“. Chvilí přemýšlí. Pak zakouří očima, a že se prý spletl. Tak to je náš Žab, Arab jako poleno.

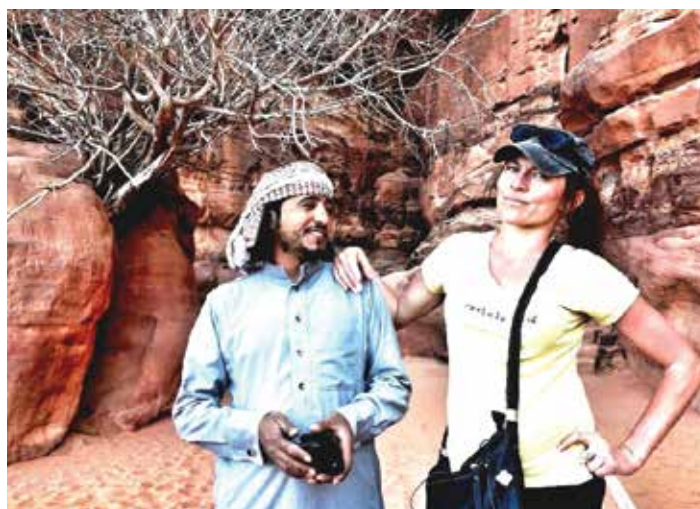

PETRA

Foto Z.H.

Petra, klenot starověku, dokonale ukrytý před zraky neváňaných návštěvníků ve skalách uprostřed pouště. Ve 4. stol. př. n. l. vytesali kočovní Nabatejci do růžového pískovce impozantní město. Stalo se důležitým obchodním centrem a ve svém obchodním rozkvětu pokračovalo až do 6. stol, kdy katastrofální zemětřesení zničilo budovy a životně důležité vodohospodářství. Po roce 1189 byla Petra opuštěna a zcela zapomenuta. Zříceniny zůstaly světu skryté až do roku 1812, kdy švýcarský dobrodruh Johann Ludwig Burckhardt pronikl do Petry v přestrojení za arabského učenice. Burckhardtovy záznamy z cest inspirovaly další průzkumníky a historiky k objevování starobylého města. V r. 1985 byla zapsána na seznamu světového dědictví UNESCO, od r. 2007 je zařazeno mezi sedm novodobých divů světa. Nejnavštěvovanější památku Jordánska, možná i celého Blízkého východu, můžeme vidět i ve filmu Stevena Spielberga – Indiana Jones a Poslední křížová výprava (1989) a Transformers: Pomsta poražených (2009).

Nejkrásnější částí Petry je dvoukilometrová soutěska Siq. Co asi prožíval objevitel Petry, když opuštěnou skalní průrvou poprvé procházel? Dnes tudy proudí až 5000 návštěvníků denně. Skalní stěny se rozestoupí a otevře se nám pohled na majestátní hrobku Pokladníci. Skutečný poklad Petry.

S Mahmúdem v Petře a naposled.

Foto archiv Z.H.

Všichni zdejší beduíni vypadají jako kopie Sandokana. Kdo nepamatuje Sandokana, tak jako piráti z Karibiku. Dlouhé černé vlasy, uhrančivé temné oči a turban na hlavě. Jejich jediným (a dobře vynášejícím) zdrojem obživy je turismus. Arabská krev se nezapře, všem návštěvníkům neodbytně tlouče do hlavy své zboží a projížďky na zvířatech. Když se mě už po padesáté kdosi zeptá: „Chceš velblouda nebo osla?“, odpovídám: „Chceš bonbon?“ a před nos mu vrazím sáček českých sladkostí.

Velbloudi, osli, Sandokan, já a skály.

Foto archiv Z. H.

Něco se změnilo. Už mi projížďku na vyhublém koni, oslu či velbloudu nikdo nenabízí. Oni chodí za mnou a žádají Bon Pari, Hašlerky a Slavie, ty jim chutnají nejvíce. Znájí mě dokonce i jménem. Přátelsky si se mnou plácnou rukou a pokaždé když jedou okolo, dostanou bonbon. Starý beduín mi ukazuje své poslední dva kývající se zuby, prý by mu po bonbonech vypadly. Pro vnuka si jich ale bere plnou hrst. Petra mě začíná bavit.

V rozlehlém údolí, které kdysi bývalo rušným obchodním městem, se houfy turistů rozptýlily. Vlevo mímám velké římské divadlo, kde se dodnes příležitostně pořádají představení. V protější skalní stěně jsou vytesány královské hrobky, je odtud krásný výhled na celý areál. Okolo restaurací a suvenýrů je živo, když však odbočíme do postranních uliček, jsme tu úplně sami. Cestu zakončuje osm set strmě stoupajících schodů ke klášteru Al Deir. Dají se zvládnout za hodinu, já však po nepravidelných rozbitých kamenech vystoupám sotva do třetiny, pak si radši přituknu šalvějovým čajem s beduínkami.

Beduínka peče (už „moderně“ pomocí propanbutanu či jiného plynu) typický chleba a nabízí i balenou vodu.

Foto Z. H.

Když se vracíme při západu slunce, jsme tu už skoro sami. Je to úplně fantazie procházet mezi vysokými skalami opuštěnou soutěskou, Cestu mi jen občas zkříží černě zahalený beduín divoce cválající na svém koni. Stejně jako za dávných časů.

Co říct závěrem? Jordánsko patří mezi nejbezpečnější země Blízkého. Je plné nádherných památek a přírodních zajímavostí, které nikde na světě neuvidíte. Protože je dnes snadno dostupné díky levným letenkám, neváhejte a vyrazte sem co nejdříve, než Jordánsko zavalí hordy turistů. Šťastnou cestu!

Zuzana Habáňová

Ze skalního mostu přehlédneme naposled celou arabskou poušť.

Foto, zatím na rozloučenou, archiv Z.H.

KOKORSKÉ POČASÍ

Sledovat místní počasí začínáme pro dubnové číslo přesně v polovině února. Jsou to krásné sluneční dny s mírně mrazivými ranními teplotami do -5°C. Odpoledne však už sluníčko sílí a na osluněném čidle redakční meteorostanice jsme zaznamenali až +15°C, v neděli 17. 4. dokonce +19 °C. O dva dny později jsme mohli (a v redakci jsme nezapomněli) pozorovat za příznivých podmínek tzv. **SUPERÚPLNĚK** – to jest úplňk měsíce v době, kdy je měsíc naší zemi absolutně nejbližší, zhruba 356 000 km. (střední vzdálenost je se zaokrouhlením 386 000 km, max. 410 000 km).

Za celý měsíc únor napršelo zhruba 39 mm srážek, ovšem krásné dny konce února byly pro toto roční období pozoruhodné.

Už 1. březen však začal pošmourně při ranní teplotě +5°C. Dopoledne mžilo a poprchalo a byly to první srážky (jen 2 mm) po delším čase. Ale už v poledne (13°C) se oblačnost částečně protrhala a začalo znovu, i když nesměle a občas, svítit sluníčko prvního dne meteorologického jara. Na to astronomické jaro (se slunovratem ve 22 hod.) jsme si počkali až do 20. března. Na Josefa sice přišel ještě slabý mrazík a ani přes den se teploty moc nevytáhly, ale první den po 20. březnu, tedy vlastně první jarní den roku 2019, už byl slunečný a velmi příjemný, stejně jako dny následující, bohužel stále bez měřitelných srážek. To vše trvalo až do konce měsíce a pokračovalo v dubnu. Ranní teploty často dosahovaly až k 10°C a přes den až ke 20°C. To ovšem neplatilo po 10. dubnu, kdy se výrazně ochladilo, ráno až k nule a přes den jen do 10°C. Za celý březen napršelo do 15 mm srážek, 6. dubna pak přibýly jen zhruba 2 mm. A to je opravdu málo. Snad později, nebo alespoň v květnu, kdy nemá pastýřovi hůl oschnout, nebo až na Medarda? kš

ZNOVU KANALIZACE A ČOV KOKORY

Po dohodě jsme zařadili odbornou stať technického dozoru investora do „úřední části KN“ redigované OÚ.

V tomto příspěvku se ještě vrátíme k výstavbě kanalizace za pivovarem, kterou jsme mohli sledovat „přímo z okna redakce“ a to v době realizace veřejných částí kanalizačních domovních přípojek. Nejprve se vrátíme k vodě dodávané do studýnek z přitékající Kopřivnice. Už jsme zveřejnili fotografie vykopaných starých potrubí, která tuto vodu v různých časových obdobích vedla do pivovaru a do sladovny. Tentokrát jsme konečně (ovšem k malé radosti zhotovitelů splaškové kanalizace) narazili na potrubí železobetonové, profilu 500 mm (možná i 600) podle velmi hrubých odborných odhadů asi 100 let staré, které napájelo zmíněné studýnky. Jeho překonání při výkopu komplikovalo, zejména pro bagristu, vedení dalších sítí, vody, plynu a např. i telekomunikací. Situace se vyhroutil zejména při budování domovní přípojky k č.p. 118. Potrubí z poměrně kvalitního betonu bylo nutné sbíječkami rozbít a odřezat jeden po druhém výztužné pruty.

Dávno zanesené napájení studýnek. Voda do pivovaru. Kvalitní starý beton vyztužený tehdejší ocelí obchodní jakosti. Foto KŠ

Podobné problémy byly u č.p. 117, zatímco u č. p. 119 se podařilo přípojku pod železobetonem bez problému protáhnout. Celou dobu jsem existenci takového potrubí předvídal, že se objeví nejvýrazněji právě před mým domem, to jsem opravdu nečekal.

Obtížné úseky byly řešeny i protlaky. Většinou se povedly. Po celé trase nás překvapuje mimořádně vlhká zemina. Foto KŠ

Konečně. Zkompletovat, zasypat a AVJ jde na další přípojku.

Foto archiv obce

SLUŽBA PRO OBČANY

Problémy s průrazy a prostupy cihelných, kamených, betonových a želeobetonových základů a zdí čistě a efektivně řeší jádrové vrtání. Nabízí je firma BEMAT Roberta Pleváka; má sídlo v Žeravících, tel: 777810060. Podrobnosti na www.jadrovevrtani-prerov.cz, případně na webu obce Kokory.

Email: bemat.prerov@gmail.com. Místo bouracího kladiva – jádrové vrtání.

Na závěr je třeba nově položenou stoku B pročistit a propláchnout technikou VaK Přerov. Foto před redakcí KŠ

JARO V HONITBĚ MS KOKORY

Kokorští myslivci již opakovaně a v zájmu ochrany zvěře oslovují naše čtenáře a píší:

Jaro je již v plném proudu a mnozí z nás již chodí na procházky přírodou, ať už jen rekreačně na vycházky s pejsky nebo provozovat různé sporty. Jaro je ale také obdobím, kdy divoká zvěř rodí mláďata a hledá potravu po zimě pro sebe a své mladé. Často se tedy v tomto období stává, že se při svých aktivitách v přírodě s divokou zvěří setkáme. Je důležité dodržovat některá pravidla, aby zbytečně nedocházelo ke střetům zvěře s člověkem.

Mláďata srnčí zvěře

Foto převzato

Pokud navštěvujeme les, ale i okolní krajinu, měli bychom se v jarních měsících (březen až červen), vyvarovat procházení mlazínami, plochami zarostlými hustou vegetací, ale např. i vysokými polními plodinami. Tato vyjmenovaná místa si často vybírá zvěř k rození mláďat

Koncem května začíná srnčí zvěř klást mláďata, objevují se druhé vrhy zajíců, hnízdí bažanti. Na tichých procházkách přírodou lze spatřit již narozená mláďata. To vše znamená hodně starostí a práce nejen pro mysliveckého hospodáře, ale i pro mysliveckou stráž, která by, zejména v této době, měla být v honitbě skoro každý den a upozorňovat veřejnost, že bezohledné rušení zvěře a volné pobíhání psů je v tomto období pro zvěř velmi škodlivé. Ohroženy nejsou jenom dospělé matky. Zejména mláďatům hrozí bezprostřední nebezpečí zadávením. Psi dále ruší na zemi hnízdicí ptáky, kterým se při častějším opouštění hnízda snižuje líhnivost snůšky či hnízdo zcela opouštějí.

Pokud někdo nalezne opuštěné mládě na louce či v blízkosti lesa, je nutno jej ponechat na původním místě a co nejdříve nejkratší cestou se vzdálit od tohoto místa, aby nezanechal pachovou stopu v blízkosti mláďete. Pokud bychom se mláďat dotýkali, můžeme ho svým chováním odsoudit na smrt, protože ho matka již nemusí přijmout. Buďte k přírodě ohleduplní a dopřejte mláďatům a jejich rodičům patřičný klid.

Myslivecký hospodář MS Hradisko Kokory Bc. Tomáš Šťastný

MYSLIVCI NA BRIGÁDĚ A BUDE SE STŘÍLET

V sobotu 30.3.2019 myslivci MS Hradisko Kokory si udělali brigádu a provedli opravu oplocenek v lese Háj. Znovu stavěli kůly a opravovali poničené oplocenky a znovu je připevnili ke kůlům. Je ale velmi smutné, jak je ničen les nejen kůrovcem, ale i motorkáři (hodně chatařů je velmi často vidí jezdit po lese). Za myslivci přijeli i starostka Kokor, Jana Habánová, a místostarosta Kokor, Petr Kostiha, kteří myslivcům poděkovali za opravy oplocenek a za to jim myslivci dali ochutnat kokorský kabanos z místních jatek opékaný nad menším ohýnkem u myslivecké chaty a k tomu velmi chutný přerovský chléb s hořčicí.

Ve středu 8. 5. 2019 od ranních hodin se koná střelení před mysliveckou chatou na oranžové terčíky, na takzvané asfaltové holuby. Této velmi oblíbené disciplíně se říká americký trap, kde po zvolání střelce lítají terčíky z vrhačky do různých směrů a výšek a střelec se snaží v této rychlosti terčík dohonit, předběhnout a sestřelit. Pro zasáhnutí terče má maximálně dva náboje s velmi malými bročky. Soutěž je atraktivní i pro diváky, stejně jako "Dohnalovy" myslivecké speciality. i pro diváky, kteří mohou po dobu závodů ochutnávat myslivecké speciality uvařené na chatě našim kuchařem L. Dohnalem. Zahájení je tradičně vyhrazeno pro starostku obce. Občané jsou všichni vítáni.

V sobotu 22. 6. 2019 se koná přibližně od 12.00 hodin vyhlášené myslivecké poledne s prodejem mysliveckých specialit. Bude se opět prodávat okolo 6 druhů vyhlášených jídel a kromě toho i makrely, pytlácké topinky a podobně. Všechna jídla si budete moci tak jako každý rok vzít i s sebou domů. Také poteče přerovské pivo a další pití. Již teď se na vás těší myslivci a doporučují všem přijít včas, a raději už o hodinu dříve.

Za MS Kokory M. Pavlík.

Archivní fotografie trochu snížené kvality. Který to asi byl rok?

Kdo pozná zasloužilé myslivce a honce? Ozvěte se. Bohužel, až na jednoho, už nejsou mezi námi.

ZAHRADNÍKŮV ROK 2019

Začneme už v polovině února. Kolem 15. 2. začaly na zahradě redakce vykukovat špičky prvních česneků (u souseda i jinde ještě o něco dříve). Brzy za nimi následovaly bledule a sněženky. Přidala se i čemeřice nachová, první žluté, bílé a světle modré krokusy a sedmikrásy. Z malých kosateců zbyl po invazi hlodavců jen jeden. Ojedinělé narcisy nasadily už (v polovině března) pupeny. Musím ještě přidat hyacinty a tulipány (zatím bez květu). Poslední týden v březnu už to ale neplatí, první narcisy a tulipány už také kvetou, kvetou dokonce i některé keře „zlatého deště“. Na první jarní den jsme už osadili studené dřevěné pařeniště, zasadili salát a pomalu se v redakci chystáme (pokud to síly a zdraví dovolí) na další jarní práce. Zahrada a pole nás pomalu zcela pohltní.

Zapomenutý trs tulipánů v záhoně česneku, V zahradě redakce jsme později tulipánů v květu napočítali na 200. Zato narcisů s léty ubývá, jejich cibulky asi více chutnají hlodavcům.

Květinářka B. K., foto 10. 4. Kš

Na okenním parapetu už sílí jednotlivé sazenice paprik i rajčat, tentokrát i s některými novými odrůdami. Podobně to vidí celá široká rodina zahrádkářů a někteří mají květin i sazenic na vhodných stanovištích daleko více. Pošlete nám, prosím, fotografie i z této bohubilé zahrádkářské činnosti. A ještě jedna poznámka k loňské zahradnické sklizni: poslední dýni Hokkaido jsme spotřebovali (jako polévku a pečené) 15. dubna 2019. Bylo dobré.

ZAČÁTKY A VĚRNÍ ČTENÁŘI KOKORSKÝCH NOVIN

V roce 1999, brzy po vydání prvních čísel KN, jsme dostali do redakce dopis od kokorské rodačky paní Emilie Roháčové ze Suchonic. Velmi si přála dostávat nějakou cestou naše noviny, dění v Kokorách, kde prožila dětství a mládí, (rozená Zatloukalová řečená také Krátká, původně z Haltýř) ji neobyčejně zajímalo. Cestu pro noviny jsme brzy našli, paní Milu jsme s manželkou v Suchonicích navštívili, pomáhala paní učitelka Ježíková, později Miluška z prodejny ZD Kokory a posléze obětaví manželé Šromotovi a samozřejmě dcera. Paní Roháčová se na každé KN těšila a často si s velkým přehledem zavzpomínala. Dnes žije již rok v Domově seniorů v Komárově u Šternberka a věrnou čtenářkou našich novin po celá ta dlouhá léta zůstává. **Se svými 95 léty, které dovršila 25. 3. 2019, patří ke trojici našich nejstarších čtenářů.** Ke krásným narozeninám jí přeje hodně zdraví a pohody redakce KN i celá obec podobně věrných čtenářů. Velmi si jich vážíme a budeme se vytrvale snažit, aby se Kokorské noviny vždy dostaly také k nim, např. i formou volného prodeje.

A ještě poznámka: Před osmdesáti lety byla v Kokorách udělována svátost birmování a mezi birmovanci byla i mladička Emilie. Za kmotru ji vybrali čerstvě přivdanou Ludmilu Košťálkovou (rozenou Mazáčovou z Předmostí) - maminku současného šéfredaktora KN. Také tuto rodinnou informaci jsme získali před léty, díky dobré paměti paní Roháčové, stejně jako jablíčka z její suchonické zahrady. Přejeme (a nejen jí) ještě hodně pěkných chvil s Kokorskými novinami, se vzpomínkami na rodné Kokory a děkujeme. *Kš*

BESEDA O KOKORSKÉM LIBERÁTORU

V únorovém čísle KN jsme takovou besedu čtenářům i občanům slíbili a slib jsme dodrželi. Na besedu či přednášku (13. března) pozvali zájemce starostka a kronikář obce do hospody „U souseda“.

V první části besedy bylo připomenuto obsazení naší vlasti vojsky Hitlerovského Německa 15. března před 80 lety a následná léta těžké poroby za II. světové války.

Téma „Kokorský literátor“ nás přivedlo až téměř na konec války, kdy spojenci bombardovali např. německé rafinerie ropy na polském území leteckými svazy startujícími v jižní Itálii. Letecký souboj mezi Američany a Němci nad Hanou v pravé nedělní poledne 17. 12. 1944 je odborníky označován jako největší letecká bitva II. světové války nad územím Protektorátu, s velkými ztrátami životů i techniky na obou stranách. Jedním z osmi sestřelených spojeneckých bombardérů, jehož části se zřítily na našem kokorském katastru, byl letoun B 24 L Liberátor zvaný mezi odborníky krátce „šedesátdevítka“ nebo dokonce přezdívkou „Welcome wagon“. O tragickém osudu letounu i jeho posádky jsme již mnohokrát psali i besedovali a krátce jsme tuto historii prošli i tentokrát. Zdálo by se, že už není co dodat, jen připomenout např. dobové zásluhy kalábského mlynáře L. Zapletala a Kalabusových z Brodku, ale ukázalo se, že podzim 2018 přinesl po 74 letech další nové poznatky. V polní trati „Za brankou“ byly z iniciativy a díky vytrvalosti českých badatelů Tomáše Tótha a Lenky Švejnarové (organizační asistence Josefa Příkryla a kronikáře obce) vyzvednuty v říjnu 2018 trosky a drobné části jednoho ze shořelých motorů nešťastného stroje „69“.

Beseda zaměřená zčásti i na tyto nové skutečnosti se těšila poměrně velkému zájmu občanů (na 50 zájemců o tuto část historie Kokor) a to nejen místních. S potěšením jsme zaznamenali i větší účast členů zastupitelstva a osvědčenou technickou podporu od vedení obce.

Kronikář připravil (i za přispění dalších dobrovolníků) pro zájemce četné fotografie, knihy i další artefakty, které bylo možno si prohlížet. Na kulečnickovém „trávníku“ malého letiště našly své stanoviště letecké modely Liberátoru, německých stíhaček a další techniky. Majitelé, kteří na oživení přednášky modely obětavě přinesli, je samozřejmě pečlivě střežili.

Letecká přehlídka v Kokorách.

Fota L.N

Historii „Kokorského Liberátoru“ jsme přiblížili (či zopakovali) přítomným pomocí obrazové prezentace, dotýkající se zejména přímé účasti pamětníků na vlastní akci a na osudech jedenáctičlenné posádky bombardéru.

Kronikář obce shrnuje pro pozorné posluchače známá fakta z letecké bitvy nad Kokorami a přidává i nejčerstvější novinky. Snímky promítané na bílou stěnu měly dostatečnou velikost a dobrou kvalitu.

Výrazným oživením atmosféry bylo i vystoupení zkušeného dopravního pilota Ing. Jana Hlavačky mladšího, který odborně popsal funkci a význam jednotlivých artefaktů z podzemního nálezu, ale přivezl také na ukázkou dobové přístroje i pomůcky válečných letců a dokonce kuklu německého stíhače P. Lixfelda (19), který kokorský či troubecký Liberátor sestřelil a sám po zásahu svého letounu přistál na padáku na dvoře Vitoslavských u sokolovny.

Kufřík s částmi motoru vyzvednutých v trati „Za brankou“ 2018.

Fota z besedy L.N.

V zastoupení pak převzal od kronikáře po několika dnech uvedený kufřík a dalších asi 10 kg vyzvednutých trosk J. Hlavačka starší k dalšímu odbornému a archeologickému zkoumání i za asistence pracovníků přerovského muzea.

Zajímavá a zasvěcená diskuse pokračovala ještě dlouho po ukončení besedy, kterou s určitostí můžeme pokládat za úspěšnou.

Děkujeme všem, kteří se na přípravě a zabezpečení tohoto historického ohlédnutí jakkoliv podíleli, obci za podporu a Mgr. L. Niessneovi za zdařilé fotografie.

KŠ

DO INDIE ZA ZVÝŠENÍM KVALIFIKACE

S potěšením postupně představujeme našim čtenářům zajímavé či úspěšné Kokoráky (v tomto čísle vlastně Kokoračky) od těch nejmenších až po ty dospělé a zasloužilé. Mezi ně určitě patří také paní Jana N. (Trocha tajemnosti je v tomto případě stylová). Rodina si postavila v Kokorách rodinný dům (427) a paní domu si zapsala poměrně neobvyklou volnou živnost. Provozuje totiž chiromantii, to jest profesionální čtení z ruky a sestavuje i chiromantické horoskopy.

Hodně cestuje, pravidelně se účastní tzv. ezoterických festivalů, na kterých má na svých přednáškách již vytvořenu poměrně početnou klientelu. Nejenom v Přerově a dalších větších moravských městech, ale i v Čechách, Prahu samozřejmě nevyjímaje.

Asi třetina klientů, se zájmem o tuto oblast, si najde cestu za chiromantií k nám do Kokor, kde se Moraváci (kromě individuálního výkladu) mohou zúčastnit speciálních čtyřdenních kurzů a učit se číst z ruky. Pro oblast Čech vede J. N. podobné kurzy v Praze.

Paní Jana už před léty získala pro svou práci korespondenční formou zlatý certifikát od renomovaných indických učitelů. Aby si rozšířila a doplnila toto speciální vzdělání, odcestovala na přelomu loňského a letošního roku znovu do Indie, kde se přímo v New Delhí setkala se slavnou učitelkou Nischou Ghai, u které absolvovala v angličtině týdenní rozšiřující výuku chiromantie pro pokročilé a získala na začátku ledna odpovídající certifikát vyšší třídy. Cestu samozřejmě využila i pro poznávání indických památek, zvláštností a zajímavostí.

Datováno dle anglického zvyku – měsíc, den a rok.

Dokument poskytl J. N.

Paní Jana si na nedostatek klientů, zajímavějších se hlouběji o vlastní osud, rozhodně nemůže stěžovat. Svůj příběh předala redakci KN spíše pro zajímavost a zvýšení pestrosti příspěvků našich čtenářů. O to více jsem byl překvapen, když jsem si na vyhledávači našel pro doplnění vědomostí heslo Jana Niessnerová chiromantie. Dvacetiminutový instruktážní velmi srozumitelný rozhovor na YouTube (z roku 2015) a dalších snad dvacet odkazů. Rozhovor z počítače jsme s manželkou vyslechli se zájmem a napětím, dokonce místo nedělního oběda, který musel chvíli počkat. Niessnerovi k nám sice občas docházejí, ale že je tajemná paní Jana tak zapsaná na sítích, to jsme opravdu netušili. Zájemcům o chiromantii (která byla uznávanou vědou už za Aristotela a např. v Indii je plně uznávaná dodnes), dvacet minut poslechu na uvedeném hesle opravdu doporučujeme. Moc jsme se dozvěděli a přejeme to i vám. Těm starším to určitě pomohou vyhledat mladí z rodiny, nebo přátelé. *KŠ*

KDO ÚSPĚŠNĚ REPREZENTUJE KOKORY A ČR?

Na otázku odpovídáme a opakovaně zveřejňujeme, že je to hned ve dvou sportech (koloběh a ploutvové plavání) Adéla Zapletalová z Ulice, a to na skutečně mezinárodní úrovni.

Děvčata ráda sportují. Adélka vpravo.

Foto rodinný archiv

S podzimem loňského roku se třináctiletá Adélka vrátila z koloběžky do bazénu (*píše S. Z.*) a sezónu 2018/2019 začala opět medailovými úspěchy v ploutvovém plavání, se kterými rádi seznámíme naše čtenáře.

Před koncem roku 2018 reprezentovala Českou republiku na Evropském poháru v polských Gliwicích, kde dokázala porazit špičku v juniorském ploutvovém plavání (Rusko a Ukrajinu) a o pouhou setinu dokázala zvítězit na trati 200BiFi(kraul). Z Gliwic přivezla kromě zlatého vítězství ještě další 2 stříbrné medaile. Dalším velkým závodem byl Světový pohár mládeže, kde v maďarském Kecskemétu vybojovala 2. místo a opět se postavila na stupně vítězů. K těmto úspěchům přidala i celkové 1. místo ve Středoevropském poháru.

V nejbližších dnech ji čekají 2 kola Světového poháru v italském Lignano a v dubnu odlétá do USA na Floridu, kde v Coral Springs bude 3. – 5. května opět bojovat za Českou republiku. *S.Z.*

A pozor, ještě jsme stihli výsledky z Itálie. Ve zmiňovaném Lignano (severní Itálie, pobřeží Jadranu blízko u slovinských hranic) zaplavala Áda nový český rekord na trati 200 BIFI (200m kraul) v čase 1.57.71. Tím se stala držitelkou již čtyřech českých rekordů.)

Až budete číst naše dubnové Kokorské noviny, to už snad bude Adélka bojovat ve Spojených státech – a tak jí držte palce.

ANDREA KOZÁKOVÁ

Se jménem zapálené amatérské fotografky jsme se už v KN setkali, když si její fotografii z přírody vybrala televize NOVA jako obrazový horizont svého vysílacího studia. Kokorská rodačka (nar. 1972) z čísla popisného 59 na rozhraní „Pusté“ a „Haltýř“ fotografuje z mobilu a přírodní motivy v bezprostředním okolí rodné obce prostě miluje. S nimi se protlačila i na titulní stranu našich novin a doufáme, že to není naposled. Máme tak, na základě souhlasu autorky, možnost postupného využití dalších snímků z jejího archivu. Pošlete nám fotografie z Kokorské přírody a krajiny i vy. Proč to nezkusit ? *KŠ*

Autoportrét A. K.

Archiv autorky

VALNÁ HROMADA SOKOLA

V roce 2019 mají valné hromady sokolských tělocvičných jednot volební charakter. Tak tomu bylo i v sále sokolovny v Kokorách 20. března tohoto roku. Valná Hromada Tělocvičné jednoty Sokol projednala a schválila bez výhrad zprávu starosty o činnosti a práci jednoty za rok 2018, zprávy dalších činovníků a rovněž zprávu pokladní a zprávu kontrolní komise. Schválila také hlavní úkoly jednoty i zásady hospodaření na příští období.

V souladu se stanovami ČOS byli zvoleni činovníci T. J. Starostou Sokola Kokory byl zvolen br. Karel Bluma ml., místostarostou br. Vladimír Klvaňa, jednatelem br. Ing. Jiří Horák. Do funkce pokladní byla zvolena Ing. Dita Hluší, náčelníkem se stal br. Pavel Uvíra, náčelníci sestra Drahomíra Lörinczová, vedoucím odboru sportu Ing. Petr Kostih, vzdělavatelem br. Ing. Alois Košťálek. Jako členové výboru byli dále zvoleni sestra Anna Marková a bratři Ing. Vojtěch Franciška, Ing. Josef Brada, František Dostál a Radomír Veselský. Právo podpisové mají starosta a jednatel.

Novým předsedou kontrolní komise byl zvolen br. Ing. Miroslav Mores, členkami komise byla zvoleny sestry Blanka Štverková a Jana Trávníčková. Dále byli zvoleni delegáti na VH župy a do výboru župy Středomoravské Kratochvilovy.

V rámci usnesení byla zvýrazněna podpora sportovních oddílů, získávání dalších členů a cvičenců s důrazem na mládež, intenzivní jednání při získávání prostředků na rozpracované a nové projekty, zejména na rekonstrukci a modernizaci multifunkčního hřiště u sokolovny. V rámci diskuze, ve které vystoupili členové i hosté, navrhl vzdělavatel digitalizaci bohaté fotografické databáze jednoty a oddílů NH a zkoumání možností zařadit historickou oponu Sokola Kokory do projektu „Sokolské památky“.

Součástí usnesení je i výrazné poděkování činovníkům, cvičitelům, trenérům i aktivním příznivcům a obětavým členům a členkám, Obci Kokory, Olomouckému kraji, všem spolupracujícím organizacím a spolkům a zejména velkým i malým sponzorům.

Kš

Na nově získaném historickém snímku z archivu oddílu NH chybí brankář, nevešel se do záběru. Méně obvyklou sestavu zařazujeme hrubým odhadem do doby po II. světové válce.

Zleva: František Veselský, Antonín Veselský, Česta Horák, ?, „Oskar“ Bubeník, František Červinka.

HASIČSKÝ BÁL

Hasičský ples v předchozích letech otvíral plesovou sezonu v naší obci, pro letošek jsme byli okolnostmi donuceni posunout termín konání naší největší společenské události na závěr sezony na 16. 3. 2019 a tak jsme usoudili, že když změna, tak pořádná.

Museli jsme se rozloučit s dlouholetou a velmi oblíbenou kapelou Black and White z Valašského Meziříčí, která neměla v březnu volný termín. Oslovili jsme několik kapel z okolí a nakonec vybrali kapelu

Syrinx z nedalekého Velkého Týnce, která si také svým repertoárem získala publikum a udržela plný sál až do konce.

Motto: „Přijďte na náš bál, my přijdeme na váš požár!“ si vzalo k srdci 233 platících návštěvníků, kteří se dočkali avizovaného překvapení. Hasiči ze zásahové jednotky vyměnili uniformy za havajské sukně a rozvlnili svá vypracovaná těla v rytmu Sirtaki - tance Řeka Zorby. Sklidili velký aplaus.

Nejsladší část velké tomboly.

Foto archiv hasičů

Okolo půlnoci proběhlo losování tomboly, která letos čítala 80 cen. Kromě televize, kalového čerpadla, zdravotního polštáře a mnoha dárkových balíčků **vévodil tombole dort v podobě hasičské přilby od zdejší šikovné cukrářky Michaely Utíkalové, který vyhráli hosté až z dalekého Španělska.**

Kuchyně nabízela tradičně řízky s bramborovým salátem, hovězí guláš a nově těstovinový salát s grilovaným kuřecím masem. Chuťovky s domácí nivovou, krabí a mrkvovou pomazánkou, koláčky, frgály a minizákusky.

Na závěr děkujeme hostům, sponzorům a všem, kteří se podíleli na přípravách a chodu celého bálu a doufáme, že nám zachováte přízeň i v budoucnu.

L. J.

KOKORSKÝ FAŠANK

Paní starostka vydala potřebný glejt a veselý průvod mohl (letos 2. března) vyrazit na svou cestu po obci.

Foto Jan Teimer

Spolek Kokorští sousedé je jedním z neaktivnějších seskupení pořádající společenské akce v naší obci. Již tradičně pořádá masopustní veselí – Kokorský fašank. Nutno ovšem podotknout, že s tak náročnou akcí pomáhají i členové ostatních spolků či organizací. Akce začíná tradiční páteční výrobou vepřových pochutin a předfašankovým rozjezdem v pekle sokolovny.

K tanci a poslechu zahrálo seskupení „Šlismekolem“ směsicí country-bluegrass skladeb. K prodeji byla první várka zabíjačkových produktů. **Hlavní sobotní program byl zahájen průvodem masek s velkou hvězdou – mohutným medvědem lapeným do smýčky.** Šelma byla doprovázena početnou skupinou Kokoráků v tradičních maskách dohlížejších na pravidelný pitný režim a taneční entrée této šelmy u každé zastávky. Průvod vzbudil zájem a pozornost i u projíždějících vozidel podporující dav mohutným troubením (ne vždy však šlo o akt sympatie).

Klíčová zastávka v Ulici vybavená veškerým komfortem. Foto Jan Teimer

Medvěd s lidskou tváří v nové zástavbě na Olomoucké.

Foto L.N.

Konečnou zastávkou průvodu byla sokolovna, kde slavnosti pokračovaly ochutnávkou zabíjačkových specialit a jarmarkem řemesel. Nutno podotknout, že medvěd neumřel na dehydrataci ani etanolovou hyperhydrataci.

Organizátoři nezapomněli ani na nejmenší děti a školáky. Vystoupení mažorettek, příslušníků ozbrojených složek a atraktivní herní program pro děti vyvrcholil dětskou tombolou. Program pro dospěláky a odrůstající mládež započal soutěží v pojídání ovocných knedlíků. Překvapivým vítězem se stal medvěd, který vzal masopustní myšlenku opravdu vážně a stal se alespoň na chvíli poctivým vegetariánem.

Bez lyží ani ránu.

Foto Kš

Masopustní myšlenku opravdu vážně a stal se alespoň na chvíli poctivým vegetariánem. Večer vystoupila před zaplněným sálem kapela Calibos a akci ukončila svým několika hodinovým vystoupením kapela Forum. Po celý den byla v permanenci kuchyně s nabídkou čerstvých teplých i studených zabíjačkových pochutin.

Unavené účastníky maškarního průvodu vystřídaly v sále sokolovny sličné mažoretky. A měly úspěch, stejně jako soutěže pro děti L.N..

Organizátoři děkují spoluobčanům i přespolním za hojnou účast, dále sponzorům akce (Olomoucký kraj, Obec Kokory, Kokorští Souséde z. s., MAS Hanácké Království, Fernet Stock ale i mnoha dalším) a těší se na další Fašank v roce 2020. duff

HASIČSKÝ SBOR KOKORY V ROCE 2018

K činnosti MHJ HS v Kokorách se vrací do roku 2018 ve svém příspěvku členka sboru Hana Zittová.

Začátek roku se nesl přípravami na Hasičský ples v sobotu 13. ledna, naposledy v lednovém termínu a se skupinou Black and White. Účast a spokojenost byla opět velká. V lednu se již tradičně koná Výroční členská schůze MHJ, hasičského sboru Kokory, na které jsme zhodnotili činnost za uplynulé období. Na konci března stáli členové SDH ve stejnokrojích stráž u Božího hrobu v kostele. V dubnu proběhl jarní sběr starého železa od místních občanů, z výtěžku je podpořena celoroční činnost sportovního družstva. Konec dubna patří již několik let k pořádání akce Pálení čarodějnic s opékáním špekáčků pro děti na Starém hřišti pod Bramborem. V neděli 6. května byla v našem kostele Mše svatá za patrona všech hasičů sv. Floriána. Tato akce je vždy podpořena hojnou účastí okolních sborů. Červnové oslavy Dne dětí na Starém hřišti pod Bramborem pořádáme ve spolupráci s Obcí Kokory, také v minulém roce prožily děti hezké odpoledne plné zábavy, soutěží a odměn za jejich skvělé výkony. V říjnu jsme uspořádali podzimní sběr železa a začali se připravovat na konec roku. V prosinci pořádáme již několik let společně s Obcí Kokory akci Rozsvícení vánočního stromu s následnou Mikulášskou nadílkou a poprvé také s vánočním jarmarkem s vlastními výrobky. Podporujeme a také pomáháme s pořádáním akce „Česko zpívá koledy“. Naše sportovní družstvo mužů se hojně účastní v průběhu celého roku závodů v požárním sportu. Díky za podporu našeho hasičského sboru patří Obci Kokory, všem sponzorům, klubu žen, jehož členky nám vždy ochotně poskytly pomocnou ruku a v neposlední řadě i všem aktivním členům spolku.

V letošním roce slavíme 130 let od založení sboru dobrovolných hasičů v Kokorách. Oslava na počest lednového založení sboru v naší obci je naplánována na sobotu 25. května. Podrobný program bude zveřejněn.

H. Z.

TAJUPLNÉ HRADISKO

Obec Kokory se připojila k akci Vlastivědné společnosti muzejní z Olomouce, která běžně pořádá „Komentované prohlídky archeologických lokalit“ a tentokrát (6. dubna 2019) se vypravila spolu s četnými zájemci na lokalitu kokorskou, na naše Hradisko.

Na okraji lesa, poblíž obnovené boží muky, u zbytků někdejší vstupní brány, se sešlo více než padesát účastníků z Olomouce, Přerova, Kokor i širšího okolí.

Z pověření starostky obce zájemce o historii na našem kokorském katastru přivítal kronikář obce Kokory. Seznámil přítomné s místními

pohledy na lokalitu i s pověstmi, které toto místo označují za tajemné a nebezpečné a které po celé generace označovaly Hradisko za místo středověkého hradu kokorských pánů, který se v důsledku prokletí propadl do země. Účastníkům byla předána starší drobná tiskovina kronikáře, uvádějící tyto údaje na pravou míru a dokládající osídlení Hradiska z doby o více než dva tisíce let starší, snad až z doby 700 let před Kristem.

Při výkladu kronikáře sledují účastníci pohledem povelané sloupky někdejšího oplocení z tzv. malé branky. Mohutný dub v pozadí.

Hlavní odborný výklad pak převzal archeolog Mgr. Marek Kalábek z Olomouce a skupina se přesunula jen několik desítek metrů na místo někdejšího osídlení Hradiska z doby bronzové. Mezi náletozími porosty je ještě částečně patrný ochranný příkop a zbytky valu. Opevněné malé sídliště o rozloze zhruba 0,7 hektaru chránilo tehdy před dvěma a půl tisíci léty nepříliš početnou komunitu možná do 50 osob. Byly zde zaznamenány i náznaky zahloubených obydlí. Dosavadní provedený výzkum nebyl příliš rozsáhlý, podle odborníků je však osídlení kokorského Hradiska vcelku dobře datovatelné.

Po ukončení prohlídky a zajímavého výkladu se část zájemců přesunula k další archeologické lokalitě podobného typu, do nedaleké Čekyně.

Podobný snímek na okraji Hradiska představuje další účastníky prohlídky včetně kokorských a na pravém okraji snímku znovu mohutný dub, o jehož stáří se vedly mezi místními bouřlivé diskuze. Foto Ludvík Láhner

I místní konstatovali, že se dozvěděli plno zajímavých věcí. Tiskoviny pro ně sice chyběly, rozebrali je olomoučtí, dotisk však byl zajištěn na OÚ Kokory, kde si je zájemci mohou vyzvednout i dnes, stejně jako u kronikáře obce. Z nedávné minulosti bylo připomenuto Hradisko, jako oáza klidu s oplocením, branami a brankami, s lavičkami a procházkovou trasou kolem Olešnice, lemovanou stoletými smrky. Ale také jako místo klukovských dobrodružných her, zde plných fantazie a tajemna. Tehdy bylo Hradisko, sousedící s obecním lesem soukromým majetkem a tím je i v současnosti. Všem, kteří se zúčastnili a vážili cestu do přírody a do dávné minulosti, za zájem i ocenění děkujeme. KŠ

JEŠTĚ OLDA

Také vzhledem k hackerským a vyděračským útokům, kterým jsem byl nedávno spolu s dalšími občany ČR vystaven, jsem se rozhodl omezit kontakty na Facebooku, odkud jsem čerpal (na základě osobního souhlasu) zejména obrázky ze série „Olda a celebrity“. Pár jich ještě mám uloženo a o ty se se čtenáři postupně rád podělím. Tentokrát to bude Olda s ohnivou Brazilkou na mezistátním fotbale na Slávii. KŠ.

Český fanoušek, brazilská fanylnka. Oldo, jen opatrně, moc opatrně.

Foto archiv O. S.

SRAZY ABSOLVENTŮ KOKORSKÉ ŠKOLY

Jako každý rok připomínáme tuto oblíbenou tematiku již na jaře a prosíme organizátory, aby své spolužáky a kamarády (na základě jejich souhlasu) představili i v našich novinách. Fotografie případně zajistíme. Tradičně ohlašuje v předstihu svůj každoroční sraz „předválečný“ ročník 1938, který dokončil kokorskou „měštanku“ v roce 1953, tedy před 66 lety. **Tedy osmatřicátníci – „ve čtvrtěk po hodech“** – t.j. 22. srpna 2019. Podrobnosti v červnových KN.

POZOR: Jeden z velmi živých srazů jsme zaznamenali už v polovině dubna v hospodě „U souseda“. Doufáme, že přibudou i další. Pište o tom a posílejte foto, zajistíme si souhlas s uvedením v KN. Dík. KŠ

Všichni tři jsou absolventy kokorské školy, jeden z nich je však podstatně mladší. Poznáte který?

ZNÁMÉ STAVBY

Tentokrát půjde o moravské stavby sakrální. Sem, na tento kopeček, si chodí děvčice k jednomu svatému vyprosit chlapce. Stačí vám nápověda? Ne? Tak přidáme ještě vinice na stránkách pod kostelíčkem.

Jméno svatého, jemuž je kostelík zasvěcení jména vinařských obcí pod kopcem, jistě uhodnete. Pokud ne, nechte si poradit a jeďte se tam podívat. Určitě si to užijete a budete spokojeni. A není to až tak daleko. Také na druhou významnější stavbu můžete zajet na výlet či na pouť.

Naším slavným moravským věrozvěstům přinesl (pokud to není fotomontáž) kytici i medvěd. Poznáte kam? Foto převzata z "rajčete"

Z REDAKČNÍ RADY KOKORSKÝCH NOVIN

Redakční rada KN na začátku dubna se zaměřila zejména na přípravu dubnového čísla. Musela ovšem také vyhodnotit určitý rozruch kolem nového konceptu obsahu i distribuce našeho listu. Výsledkem jednání byl snad rozumný kompromis, který je stlačen do titulku: „**Volný prodej 10 Kč, do schránek zdarma**“. To by mělo uspokojit jak místní kokorské občany v nemovitostech opatřených použitelnou schránkou, ale také ty, kteří se ve větším počtu vyjádřili v tom smyslu, že rádi zaplatí zvýšenou cenu, pokud budou noviny volně dostupné také pro zájmy a potřeby jejich rodin a známých, ale i pro občany z okolí.

Redakční rada bude spolu s obecním úřadem sledovat, vyhodnocovat a upravovat pravidla podle postupně získávaných zkušeností a podle podnětů získaných od občanů. Týká se to distribuce do schránek a tradičních míst volného prodeje, který bude doplněn možností získat noviny (do vyprodání) také na obecním úřadě. Prosíme občany o sdělení, zda je vybraný způsob cesty novin ke čtenářům optimální, případně, jak by bylo možno ho dále zlepšit.

Znovu připomínáme, že příspěvky do jednotlivých čísel KN včetně fotografií je nutno zaslat do redakce nejpozději do 10. dne sudého měsíce s tím, že dříve zaslané příspěvky mají při zařazování přednost. Zasilejte proto příspěvek nejlépe brzy po popisované události. Nezapomeňte, že je dobré číst i informační, dalo by se říci "úřední část" každého čísla umístěnou uvnitř listu, kde najdete mnohé důležité informace. KŠ

HÁZENÁ MLADŠÍ ŽÁCI

Trénink žáků Sokola Kokory v zimním období obětavě převzal Mgr. Jaroslav Horák. S družstvy se zúčastnil zimních turnajů. Lépe se dařilo těm mladším. Družstvo starších má nedostatek hráčů a jeho účast v jarní sezóně je nejistá. Za zkrácení příspěvku se omlouváme (uzavírka čísla.) Na jaře to bude jistě lepší. Foto archiv J.H.

V ČERVNOVÝCH KN BUDOU ZNOVU LEGIONÁŘI

Legionářskou tematiku jsme v KN oživil u příležitosti stého výročí vzniku samostatné Československé republiky v roce 1918. V dalších letech, 1919 a v letech dvacátých jsme zaznamenávali první, často dramatické kroky naší I. republiky v novém uspořádání Evropy. V této době však ještě část legií (Československé vojsko na Rusi) bojovala na transsibiřské magistrále, soustřeďovala se v dálnévýchodním přístavu Vladivostok a připravovala se po letech bojů, slávy a strádání na plavbu domů, do nového Československa.

Náš nový legionářský příběh, jehož počátek je opravdu 100 let starý, začíná právě ve Vladivostoku. Autentická fotografie typického ruského mužíka té doby jistě upoutá naše čtenáře. Byl to dědeček, jako ze starých ruských pohádek. Jeho syn ovšem včas zachytil prudký průmyslový rozvoj přístavu, plného obchodních i transportních lodí z celého světa a je už v roce 1920 bohatým majitelem vladivostocké loděnice. Jeho tehdy šestnáctiletá dcera Jevdokie Potapovna Repcova (či Repcovova) nás přes hranice času a oceánů symbolicky prostřednictvím svých potomků zve do dramatické a zároveň romantické legionářské anabáze, na cestu kolem světa z Vladivostoku překvapivě až do Kokor. Jsme přesvědčeni, že si naši čtenáři tento mimořádně zajímavý příběh nenechají ujít. Ti věrní na něj narazí už v červnových Kokorských novinách XXI/3. Nezapomeňte.

Dědeček Repcov, Vladivostok 1919.

Foto rodinný archiv

Kokorské noviny XXI/3 čtete už na konci června 2019 se všemi zajímavostmi, novými zprávami a událostmi a informujte své blízké a přátele o ceně ve volném prodeji (10) a distribuci kokorským do schránek zdarma.

Kokorské noviny, č. XXI/2, duben 2019, noviny obce Kokory, periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 6x ročně. Vydavatel: Obec Kokory, 751 05 Kokory 57, IČO 00301388, www.obcekokory.cz, vychází 26. dubna 2019, evidenční číslo: MK ČR E 12660, šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek (Kokory 118), Redakční rada: Ing. Jana Habáňová, Ing. Dominik Jurečka, Ing. Petr Kostiha, Zdenka Růžičková. Zlom, sazba a tisk Computer Media s.r.o.; www.obecní-noviny.cz